

อาหารญี่ปุ่น

ฉบับที่ 4/2560

เพลิดเพลินกับการเฉลิมฉลอง วันขึ้นปีใหม่แบบญี่ปุ่น

พลัดพลัดกับการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่แบบญี่ปุ่น

วันสิ้นปี

วันที่ 31 ธันวาคม เป็นวันสุดท้ายของปี ที่ประเทศญี่ปุ่นเรียกวันนี้ว่า “โอมิโซกะ” เพื่อต้อนรับความรู้สึกที่สดชื่นในวันปีใหม่ที่จะมาถึง ครอบครัวชาวญี่ปุ่นจะทำความสะอาดบ้าน และเตรียมพร้อมสำหรับการต้อนรับปีใหม่จนถึงวันสิ้นปี

ผู้คนจำนวนมากมาที่เดินทางจากบ้านเกิดไปยังเมืองใหญ่เพื่อทำงานและเรียนหนังสือ จะเดินทางกลับมายังบ้านเกิดเพื่อใช้เวลาเฉลิมฉลองในช่วงปีใหม่วรร่วมกับครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อนฝูง ในวันสิ้นปี หลายครอบครัว สมาชิกในครอบครัวจะรวมตัวกันอยู่หน้าจอโทรทัศน์เพื่อชมรายการพิเศษในวันสิ้นปี รับประทานเส้นโซบะ ที่เรียกว่า “โทะชิโอะชิ” เพื่อขอพรให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีชีวิตที่ยืดยาวเหมือน

ดั่งเส้นโซบะ

เมื่อใกล้เวลาเที่ยงคืนอันเป็นช่วงเวลาที่จะเข้าสู่ปีใหม่ วัดวาอารามทั่วประเทศจะเริ่มตีระฆังเป็นจำนวน 108 ครั้ง ด้วยความเชื่อในทางพระพุทธศาสนาที่ว่า มนุษย์มีต้นเหตุในความทุกข์ทางโลกจำนวน 108 ประการที่จะต้องขจัดเพื่อนำไปสู่การหลุดพ้น และทุกๆครั้งที่ตี จะช่วยขจัดต้นเหตุทางโลกในแต่ละประการออกไป การตีระฆังแต่ละครั้ง จะรอกจนกว่าเสียงระฆังจะหยุดดัง และต้องใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง กว่าที่จะตีระฆังครบ 108 ครั้ง

นอกจากนี้ยังมีถ่ายทอดสดการตีระฆังในวัดบางแห่งที่มีชื่อเสียงผ่านโทรทัศน์ ชาวญี่ปุ่นหลายคนต้อนรับปีใหม่จากการฟังเสียงตีระฆังเหล่านี้

วันขึ้นปีใหม่

วันที่ 1 มกราคม ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ เป็นวันหยุดราชการ และเทศกาลปีใหม่ยังเป็นหนึ่งในเทศกาลที่ใหญ่ที่สุดเทศกาลหนึ่งในปฏิทินประจำปีของประเทศญี่ปุ่น โรงเรียนจะหยุดประมาณ 2 สัปดาห์ในช่วงฤดูหนาวก่อนและหลังเทศกาลปีใหม่ บริษัทเอกชนส่วนมากจะเริ่มวันหยุดตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม ไปจนถึง วันที่ 3 มกราคม

ตามประเพณีในช่วงปีใหม่ เป็นช่วงเวลา ที่ ชาวญี่ปุ่น แสดงความขอบคุณต่อเทพเจ้าสำหรับการเก็บเกี่ยวผลผลิต และขอให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วช่วยคุ้มครองสมาชิกทุกคนในครอบครัว ชาวญี่ปุ่นจึงมีประเพณีประดับ “กะโดมัทซึ (ทำจากกิ่งสนและกิ่งไม้ประดับบริเวณหน้าบ้านทั้ง 2 ข้าง)” และ “ชิเมะคะเซริ (ของประดับซึ่งทำจากฟางข้าว)” เพื่อเชิญเทพเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาปกป้องรักษาครอบครัว

ชาวญี่ปุ่นเดินทางไปยังวัดและศาลเจ้าตั้งแต่คืนวันปีใหม่มาก่อนที่พระอาทิตย์ของวันใหม่จะขึ้น เพื่อขอบคุณเทพเจ้าและบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ รวมถึงอธิษฐานขอให้สุขภาพแข็งแรงและมีความสุขตลอดทั้งปี ชาวญี่ปุ่น เรียกการไปวัดเพื่อขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในวันปีใหม่ว่า “ฮัทชิโมะเดะ”

เป็นพิธีกรรมทางศาสนาที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในหนึ่งปี และทักทายคนรู้จักด้วยคำว่า “อะเคมะชิเตะ-โอะเมะเดะโตโกะเซอิมะสุ (สวัสดีปีใหม่)” เพื่ออวยพรให้ผู้ที่ได้รับมีความสุขและสุขภาพที่ดีตลอดปีใหม่นี้

อาหารในช่วงเทศกาลปีใหม่ เป็นอาหารพิเศษที่เรียกว่า “โอะเซจิเรียวริ” ได้ถูกเตรียมไว้ตั้งแต่ก่อนจะสิ้นปีเพื่อรับประทานระหว่างวันที่ 1 – 3 มกราคม ประกอบไปด้วยเมนูอาหารแบบดั้งเดิม เช่น ถั่วต้ม ปลาอย่าง ของหมัก (ผักและอาหารทะเลที่ปรุงรสด้วยน้ำส้มสายชูรสหวาน) เป็นต้น เสริฟด้วยการใส่ลงในกล่องเป็นชั้นๆ เนื่องจากการใช้กล่องเป็นชั้นๆนั้นง่ายต่อการเก็บรักษาอาหารเพียงวางกล่องซ้อนกันขึ้นไป ช่วยให้ไม่ต้องทำอาหารตลอดช่วงวันหยุด

เช้าของวันขึ้นปีใหม่มักจะรอย่างใจจดใจจ่อที่จะอ่าน “เนงกะโจ (การ์ดปีใหม่)” ที่ได้รับจากเพื่อนๆและคนรู้จัก แต่เหนือสิ่งอื่นใด เด็กๆจะได้รับ “โอะโทะชิดามะ (เงินขวัญถุงเป็นของขวัญในวันขึ้นปีใหม่)” จากพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ ที่ได้พบเจอตลอดช่วงปีใหม่

เทศกาลตุ๊กตาดะรุมะ

วัดในเมืองทะคะซะกิ จังหวัดกุนมะ จะจัดงานเทศกาลตุ๊กตาดะรุมะ ในวันที่ 6 และ 7 มกราคม ของทุกปี “ตุ๊กตาดะรุมะ” มีสีแดงสดคล้ายกับพระโพธิธรรม (Bodhi dharma) พระสงฆ์ชาวอินเดียผู้ก่อตั้งนิกายเซน ในช่วงศตวรรษที่ 6 ตามตำนานเล่าขานว่า ท่านได้นั่งสมาธิอยู่ภายในถ้ำเป็นระยะเวลานานกว่า 9 ปี จนทำให้ขาของท่านสูญเสียการทำงาน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตุ๊กตาดะรุมะ เป็นตุ๊กตาล้มลุกที่ไม่มีขา เมื่อล้มเอียงไปทางด้านใดก็จะลุกกลับมายิ่งที่เดิม นอกจากนี้ ยังเชื่อว่าเป็นเครื่องรางนำโชคกลับมาให้ผู้คนที่ประสบความสำเร็จตามที่ได้อธิษฐาน เนื่องจากเมื่อล้มหรือผิดพลาดก็ขอให้พยายามลุกขึ้นเหมือนดังตุ๊กตาดะรุมะและก้าวต่อไปจนกว่าจะสำเร็จดังจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้

ในปัจจุบัน ตลอดทั้งสองวันในเทศกาลตุ๊กตาดะรุมะ ภายในพื้นที่วัดมีแผงขายตุ๊กตาดะรุมะ ประมาณ 110 แผง มีจำนวนการซื้อขายตุ๊กตาดะรุมะ ประมาณ 2 หมื่นตัวในทุกปี และมีผู้คนเดินทางมาร่วมเทศกาลนี้ มากกว่า 3 แสนคน เริ่มแรก ตุ๊กตาดะรุมะที่ซื้อใหม่จะไม่มีความเสียหาย จากนั้นผู้ซื้อจะอธิษฐานและเขียนตาให้ตุ๊กตา 1 ดวง และจะเขียนอีก 1 ดวงที่เหลือหลังจากที่คำอธิษฐานสำเร็จผล

อาหารที่รับประทาน ในช่วงเทศกาลปีใหม่ของญูปุ่น

โอะเซจิ เรียวริ

“โอะเซจิ เรียวริ” อาหารที่ทำขึ้นอย่างพิถีพิถันด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ต้ม ย่าง เป็นต้น เพื่อเฉลิมฉลองในช่วงเทศกาลปีใหม่ของญูปุ่น และเพื่อให้คนทำอาหารได้หยุดพักผ่อนในช่วงนี้ อาหารจึงมีการดัดแปลงให้รับประทานได้อย่างอร่อยถึงแม้ว่าอาหารจะเย็น ในครั้งนี้จะขอแนะนำเมนูอาหารบางส่วนพร้อมทั้งความหมายของแต่ละเมนูใน อาหาร “โอะเซจิ เรียวริ”

Photo/AFLO

คุโรมะเมะ (ถั่วดำ)

ถั่ว ภาษาญูปุ่น เรียกว่า “มะเมะ” มีเสียงพ้องกับคำว่า “มะเมะมะเมะชิอิ” ซึ่งแปลว่า ขยันทำงาน มั่นใจว่า ขอให้สมาชิกในครอบครัวมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สามารถทำงานได้อย่างขยันขันแข็งไปตลอดทั้งปี

โกะเกะโกะโบ

โกะโบเป็นพืชชนิดหนึ่งที่ใช้รากนำมาทำอาหาร ด้วยลักษณะที่มีรากยาวหยั่งลึกลงไปในใต้ดิน จึงมีความหมายว่าขอให้ครอบครัวมีความมั่นคงดุจดังรากที่ยังลึกกลงไปยังพื้นดิน

โคะอะกุ คะมะโอะโกะ (ปลาสดหนึ่งเป็นก้อนสีขาวและแดง)

มีรูปร่างลักษณะคล้ายกับพระอาทิตย์กำลังขึ้น โดยสีแดง เชื่อว่า ช่วยไล่สิ่งชั่วร้ายให้ห่างไกล และ สีขาวเป็นสีที่บริสุทธิ์

ตะเตะมะกิ (ไข่ม้วน)

คำว่า “ตะเตะ” มีความหมายว่า งดงาม มีลักษณะคล้ายกับม้วนตำราหนังสือในสมัยโบราณ มีความหมายนัยยะ ในการขอพรด้านการเรียน การพัฒนา

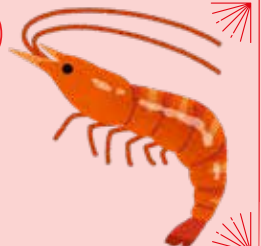
คุริคินตัน

คินตัน แปลว่า หีบเก็บเงินทองทรัพย์สินสมบัติ ขนมนเป็นก้อนสีทองทำจากเกล็ด มีความหมายในเรื่องทรัพย์สินสมบัติเงินทอง เป็นการขอพรในเรื่องเงินทอง

เอะบิ (กุ้ง)

นำมาต้ม หรือนำมาย่าง เนื่องจากกุ้งมีลักษณะโค้งงอเป็นวงกลม มีหนวดยาว จึงเป็นการขอพรให้มีชีวิตที่ยืนยาว สุขภาพแข็งแรงจนแก่เฒ่า (หลังงอ หนวดยาว)

โคะอะกุ นะมะชู

สีขาวของหัวไข่เห้า ทานเพื่อขอให้ดำเนินชีวิตที่ใสสะอาด นอกจากนี้ หัวไข่เห้ายังเป็นพืชที่มีรากยังลึกลงไปใต้ดิน จึงเป็นการขอพรให้พื้นบ้านมั่นคงไม่ทรุด และเจริญรุ่งเรือง

คนบุมะกิ

สาหร่ายคนบุ (โคะบุ) มีเสียงที่พ้องกับคำว่า “โคะบุ” ซึ่งแปลว่า ยินดีปรีดา

ซูโอะโซนิ

ซูโอะโซนิ อาหารต้มประเภทหนึ่งที่มี โมจิ และผลผลิตที่มีในแต่ละท้องถิ่นเป็นส่วนประกอบ ในสมัยมุโระมะจิ (ค.ศ. 1333-1568) คนในสังคมชั้นสูง เช่น เจ้านายและนักรบ เป็นต้น มีธรรมเนียมการรับประทานอาหารชนิดนี้เพื่อการเฉลิมฉลองและถือเป็นอาหารมงคล จากนั้นจึงค่อยๆแพร่หลายในหมู่ชาวบ้านในช่วงสมัยเอโดะ (ค.ศ. 1688-1704) เริ่มแรกเดิมที โมจิ ถือเป็นอาหารที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับเกษตรกรญี่ปุ่น เนื่องจากเป็นอาหารที่มีจิตวิญญาณของข้าวอยู่ จึงนำโม่จิมาปรุงรสเป็นซูโอะโซนิเพื่อถวายแด่เทพเจ้าและแสดงความขอบคุณ พร้อมกับนำมารับประทานในช่วงเทศกาลเนื่องจากเป็นอาหารมงคล จึงนำมารับประทานในช่วงเทศกาลปีใหม่ จนกลายมาเป็นเมนูอาหารในช่วงเทศกาลปีใหม่ และสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

รูปแบบของซูโอะโซนินี้แตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่นทั่วทั้งประเทศ เช่น รูปทรงของโม่จิ วัตถุดิบในการปรุงน้ำซุ้ รวมไปถึงวัตถุดิบต่างๆ เป็นต้น หากแบ่งออกอย่างง่าย ๆ ทางด้านภาคตะวันตก ซึ่งสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมแบบชาววัง ใช้โม่จิทรงกลม และซุ้ปรุงรสด้วยมิโซะ ทางด้านภาคตะวันออก ซึ่งถูกปกครองโดยนักรบมาอย่างยาวนาน โดยส่วนมากใช้โม่จิทรงเหลี่ยม และซุ้ใส นอกจากนี้ ในแต่ละพื้นที่ยังมีวิธีการปรุงโม่จิ ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ย่าง หรือ ต้ม อีกด้วย

ผักสมุนไพร 7 ชนิดของฤดูใบไม้ผลิ (อะรุ-โนะ-นะนะคุชะ)

ในวันที่ 7 มกราคม ครอบครัวชาวญี่ปุ่นจะเตรียมข้าวต้มซึ่งมีส่วนผสมจากผักสมุนไพร 7 ชนิด เรียกว่า(อะรุ-โนะ-นะนะคุชะ) โดยข้าวต้มจะใช้น้ำปริมาณมากกว่าปกติถึงสองเท่าเพื่อให้ข้าวนิ่ม

ผักสมุนไพรทั้ง 7 ชนิด นั้นแตกต่างไปตามท้องถิ่นและยุคสมัย แต่ในปัจจุบัน โดยทั่วไป ผักสมุนไพรทั้ง 7 ชนิด ประกอบไปด้วย ใบของผักชีล้อม (Dropwort) หูปลาช่อน (Shepherd's Purse) หนึ่ฉนวน (Cotton weed) หนึ่ฉลากูโก (Chickweed) เฮนบิท (Henbit) หัวผักกาด (Turnip) หัวไชเท้า (Radish)

เชื่อว่าการรับประทานผักสมุนไพรเหล่านี้ ในช่วงเทศกาลปีใหม่ จะช่วยเสริมพลังงาน

จากธรรมชาติให้กับร่างกาย และยังส่งเสริมสุขภาพที่ดี ช่วยให้มียายุยืนยาว นอกจากนี้ ประเพณีที่สืบทอดมาตั้งแต่โบราณนี้ สามารถนำมาปรับใช้จริงได้อย่างเหมาะสม เนื่องจาก การรับประทานผักสมุนไพร มีคุณสมบัติเป็นยา และช่วยระบบย่อยอาหาร จากการรับประทานอาหาร เช่น โม่จิ และ อาหารเมนูอื่นๆที่รับประทานตลอดช่วงวันหยุดเทศกาลปีใหม่ในปริมาณมาก

โอะโทะโซะ

สุราที่ใช้เฉลิมฉลองในปีใหม่ มีส่วนผสมเครื่องเทศซึ่งมีคุณสมบัติเป็นยาจากธรรมชาติ 7 ชนิด ยกตัวอย่างเช่น อบเชย พริกไทยญี่ปุ่น ดอกบอลลูน ผางเฟิง เป็นต้น แห่อยู่ในสุรา หรือ เหล้ามิริน เชื่อว่า ผู้สูงอายุเมื่อดื่มแล้วจะมีพลังกำลังวังชาเหมือนกับคนหนุ่มสาว

การเล่นโบราณ
ในช่วงเทศกาลปีใหม่

ในช่วงเทศกาลปีใหม่ ที่ประเทศญี่ปุ่นมีการเล่นที่สืบทอดมาแต่โบราณเพื่อสร้างความสนุกสนาน
ผลิตเพลินให้กับเด็กๆอยู่มากมาย ยกตัวอย่างเช่น ว่าว ลูกข่าง และ บัทร้อยระย้าคะรุตะ เป็นต้น
ถึงแม้ว่ากาลเวลาจะเปลี่ยนแปลงไป แต่ในปัจจุบันเด็กๆก็ยังเพลิดเพลินกับการเล่นโบราณเหล่านี้อยู่
ในครั้งนี้จะขอแนะนำการเล่นที่สร้างความสนุกสนานให้กับเด็กๆญี่ปุ่นในช่วงเทศกาลปีใหม่

A collage of various Japanese Edo-period style illustrations. It includes a samurai in a red kimono, a woman in a kimono, a man in a red hat, and a man in a red hat. The illustrations are colorful and detailed, with a '©JNTO' watermark in the top right corner.

A large, disorganized pile of approximately 30-40 hand-drawn cards or postcards. The cards are mostly white with black outlines and are decorated with various elements. Many cards feature Japanese text in hiragana and katakana, often arranged in vertical columns. Some cards have small, simple illustrations, including people in traditional or modern clothing, animals like a black cat, and abstract designs. The cards are scattered across a plain white background, with some overlapping others, creating a sense of a large collection or a pile of mail. The overall style is casual and artistic, typical of hand-drawn postcards or greeting cards.

อะเนซึกิ

“อะเนซึกิ” เป็นการละเล่นในช่วงเทศกาลปีใหม่ที่ได้รับความนิยมอย่างยิ่งในหมู่เด็กผู้หญิง มีวิธีการเล่นคล้ายกับกีฬาแบดมินตัน โดยใช้ไม้ที่ทำจากไม้ มีรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าเรียกว่า “อะโกะอิตะ” ตีลูกขนไก่ ทำจากเมล็ดพืชติดด้วยขนไก่ การละเล่นชนิดนี้ สืบทอดมาอย่างต่อเนื่องมากกว่า 500 กว่าปีที่ผ่านมา กาลเวลาเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับมีการประดับตกแต่งไม้ “อะโกะอิตะ” ด้วยภาพต่างๆ เช่น ผู้หญิงในชุดกิโมโน นักแสดงคะบูกิ เป็นต้น ในปัจจุบันเด็กยังคงเพลิดเพลินกับการเล่นอะเนซึกิ แต่ยังมีอีกหลายคนที่ยึดมั่นเก็บสะสมไม้ตี “อะโกะอิตะ” ซึ่งบางชิ้นมีราคาแพงสูงถึง 1 แสนเยน

ฟุคุวะระอิ

“ฟุคุวะระอิ” เป็นการละเล่นในช่วงเทศกาลปีใหม่ที่ได้รับความนิยมได้โดยมีกระดาศที่เขียนภาพเฉพาะเค้าโครงใบหน้าของเทพเจ้าแห่งโชคลาภต่างๆ ตั้งแต่ในสมัยโบราณของญี่ปุ่น จากนั้นผู้เล่นจะปิดตา และแบะภาพอวัยวะส่วนอื่นๆ เช่น ตา จมูก ปาก เป็นต้น ลงบนใบหน้าให้ถูกต้องตามตำแหน่ง การละเล่นชนิดนี้ เริ่มแพร่หลายในช่วงปลายยุคสมัยเอโดะ (ค.ศ.1603 – 1868) และเริ่มนิยมนำมาเล่นในช่วงเทศกาลปีใหม่ ในช่วงยุคสมัยเมจิ (ค.ศ. 1868-1912) จนกระทั่งในช่วง ปี ค.ศ. 1960 เด็กๆ นิยมนำมาเล่นในครัวเรือน ในปัจจุบันไม่เพียงแต่ใบหน้าของเทพเจ้านำโชคแบบโบราณของญี่ปุ่นเพียงเท่านั้น ยังมีใบหน้าของนักแสดงที่ได้รับความนิยม ตัวละครเอกในการ์ตูนมังงะ เป็นต้น

ซูโงะโระคุ

“ซูโงะโระคุ” เกมการละเล่นบนกระดานของญี่ปุ่น บนแผ่นกระดาน จะเขียนช่องต่างๆ จำนวนมาก ผู้เล่นจะใช้หมากเดินจากจุดเริ่มต้นไปยังช่องต่างๆ ตามจำนวนที่ทอดลูกเต๋าได้ ผู้ที่ถึงเส้นชัยเร็วที่สุดจะเป็นผู้ชนะในการแข่งขัน

ของประดับ ในช่วงเทศกาลปีใหม่

**สิ่งของที่นำมาใช้ประดับในช่วงเทศกาลปีใหม่เพื่อต้อนรับเทพเจ้า
ซึ่งเป็นของที่จะนำความโชคดีมา**

คะโดมัทซึ

ประกอบด้วยกิ่งและก้านของต้นสน ประดับด้วยไม้ไผ่ และดอกบ๊วยเป็นต้น “คะโดมัทซึ” จะตั้งประดับไว้หน้าบ้านเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่สำหรับประเทศญี่ปุ่น ต้นสน ต้นไผ่ และ ดอกบ๊วยเป็นสัญลักษณ์ของสิริมงคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้นสนมีความหมายว่ามีชีวิตยืนยาว

Photo/AFLO

ฮิเมะคะซะริ

ประดับที่ประตูทางเข้าของบ้าน เพื่อต้อนรับเทพเจ้าในช่วงปีใหม่ เช่นเดียวกับ “คะโดมัทซึ” “ฮิเมะคะซะริ” มีความหมาย ขับไล่วิญญาณชั่วร้าย ทำจากวัสดุที่มีความหมายมงคลต่างๆ หลังจากสิ้นสุดช่วงปีใหม่แล้ว จะนำไปเผาพร้อมกับ “คะโดมัทซึ” ที่ศาลเจ้า

Photo/AFLO

คะงะมิโมจิ

“โมจิ” เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในช่วงเทศกาลปีใหม่ โมจิ ทำจากข้าวเหนียว โดยนำมานึ่งและตำจนเป็นก้อน ในอดีตในแต่ละครัวเรือนจะทำโมจิขึ้นเอง แต่ในปัจจุบัน ครอบครัวส่วนใหญ่ซื้อหาโมจิทำที่สำเร็จรูปแล้ว ในช่วงวันหยุดเทศกาลปีใหม่ จะวางโมจิทรงกลมซึ่งมีขนาดเท่าจานข้าว (คะงะมิโมจิ) 1 ชิ้น และวางซ้อนด้วยโมจิอีก 1 ชิ้นที่มีขนาดเล็กกว่ากันเล็กน้อย ตั้งอยู่บริเวณมุมของห้องในบ้าน เพื่อถวายแด่เทพเจ้าที่เข้ามาในบ้านช่วงเทศกาลปีใหม่ ในวันที่ 11 มกราคม โมจิที่ใช้ประดับตกแต่งนี้ จะถูกนำมาทុปให้แตกเป็นชิ้นเล็กๆ ก่อนจะนำไปรับประทาน

ในช่วงเวลานี้ คะงะมิโมจิ จะแข่งกว่าปกติ และเริ่มปรากฏรอยแตกบนผิว โมจิจะไม่ใช้มีดในการตัด ด้วยคำว่า ตัด นั้นมีความหมายที่ไม่ค่อยเป็นมงคล (เช่น ตัดโชคลาภ เป็นต้น) จึงใช้มือหรือซ่อนทុปโมจิและเรียกกรรมนิยมนี้นว่า “คะงะมิ บิระกิ” มาตั้งแต่สมัยโบราณ

ชิ้นส่วนเล็กๆ ของโมจิที่ถูกทុป นำมาอย่างไฟ หรือต้มในซุปร้อนๆ ที่มีรสหวาน นอกจากนี้ ยังนำมาทำโอะโซนิ อีกด้วย คนในสมัยโบราณเชื่อว่า สิ่งของที่นำไปถวายให้แก่เทพเจ้า จะนำมาซึ่งการปกป้องรักษาคุ้มครองจากเทพเจ้า

Photo/AFLO

สักการะเทพเจ้า แห่งโชคลาภทั้ง 7

ในช่วงเทศกาลปีใหม่ เราจะสามารถมองเห็นวัยรุ่นหนุ่มสาวไปจนถึงผู้สูงอายุเดินทางไปยังวัดและศาลเจ้าใกล้บ้าน เพื่อสักการะบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในช่วงเทศกาลปีใหม่ ผู้คนเหล่านั้นเดินทางไปสักการะเทพเจ้าแห่งโชคลาภทั้ง 7 เพื่อขอพรให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และคุ้มครองให้ครอบครัวปลอดภัย เทพเจ้าแห่งโชคลาภทั้ง 7 มีที่มาจาก 3 ประเทศ และ 3 ลัทธิและศาสนา (พุทธ เต๋า และชินโต) กล่าวกันว่าจะนำมาซึ่งความสุข ความมั่งคั่ง และอายุยืน

ในกรุงโตเกียว มีกลุ่มของวัดและศาลเจ้ามากกว่า 20 กลุ่ม ที่สร้างขึ้น เพื่อบูชาเทพเจ้าแห่งโชคลาภทั้ง 7 หนึ่งในกลุ่มของวัดและศาลเจ้าที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ “สุมิตะคะวะ ซิจิฟุคุจิน” ซึ่งเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ในสมัยเอโดะ (ค.ศ. 1603-1867) ในทุกๆปีระหว่างวันที่ 1- 7 มกราคม

ผู้คนจำนวนมากกว่า 100,000 คนจะเริ่มต้นสักการะบูชาเทพเจ้าที่ ศาลเจ้ามิเมะกุริ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของกลุ่มดังกล่าว ในขณะที่ “ยะนะกะ ซิจิฟุคุจิน” กลุ่มของวัดและศาลเจ้าที่เก่าแก่ที่สุดในกรุงโตเกียว มีผู้เดินทางมาสักการะจนถึงวันที่ 15 มกราคม โดยเฉลี่ยประมาณ 30,000 คนทุกปี

โอะเทซง

โอะเทซง เป็นเทพเจ้าเพียงองค์เดียวที่มีประวัติอ้างอิงตามประวัติศาสตร์ ว่าเป็นพระในศาสนาพุทธนิกายเซน ซึ่งอยู่ในประเทศจีน และเชื่อว่าเป็นภาคหนึ่งของพระศรีอริยเมตไตรยศที่ลงมาจุติ เทพเจ้าโอะเทซง มีรูปลักษณะ อ้วนและมีหน้าท้องใหญ่โต ที่มีมือถือถุงและพัด

ไดโคคุเตน (มรคาท)

มีต้นกำเนิดมาจากประเทศอินเดีย มือหนึ่งถือข้อนแห่งโชคลาภ อีกมือหนึ่งถือถุงที่เต็มไปด้วยทรัพย์สินสมบัติสะพายขึ้นบนบ่า “ไดโคคุเตน” เป็นเทพเจ้าแห่งอัญมณี

จู่โระจิน

เทพเจ้าในลัทธิเต๋า มีลักษณะเป็นชายชราถือไม้เท้ายาว มีกางอยู่ข้างกายเสมอ เป็นเทพเจ้าแห่งการมีชีวิตยืนยาว

เอะบิสุ

เทพเจ้า “เอะบิสุ” มือซ้ายถือปลากระพงตัวสีแดง และมือขวาถือคันเบ็ดตกปลา เป็นเทพเจ้าที่สืบทอดมาแต่โบราณของญี่ปุ่น ที่คอยปกป้องรักษา การเกษตร การประมง และการค้าขาย

ฟุคุโระคุจู

เทพเจ้าแห่งความเจริญมั่งคั่ง ความสุข และชีวิตยืนยาว มีลักษณะเป็นชายสูงอายุ ศรีษะยาว มือถือไม้เท้ายาว มีนกกระเรียนอยู่ข้างกายเสมอ (นกกระเรียนเป็นสัญลักษณ์แห่งชีวิตยืนยาวของประเทศญี่ปุ่น) เทพเจ้าองค์นี้เป็นเทพในลัทธิเต๋าของประเทศจีน

เบนโซเทน (พระสรสวดี)

เทพที่เป็นผู้หญิงจากประเทศอินเดีย เป็นผู้ดูแล ดนตรี อักษรศาสตร์ และทรัพย์สินสมบัติ ที่มีมือถือเครื่องดนตรี “ปี่ระ” ของญี่ปุ่น

การสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานจากประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นได้ให้ความร่วมมือทางด้านการเงินและวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา ในรูปแบบของความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA : Official Development Assistance) ตั้งแต่ปีพ.ศ.2497

โดยมีองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (ไจก้า) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือในระดับทวิภาคีอย่างบูรณาการ (ไม่รวมการสนับสนุนทางการเงินแก่องค์กรระหว่างประเทศในระดับพหุภาคี)

ไจก้าเป็นองค์กรความร่วมมือระดับทวิภาคีที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีสำนักงานผู้แทนในกว่า 100 ประเทศทั่วโลก และมีเครือข่ายเชื่อมโยงการทำงานมากกว่า 150 ประเทศ

โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2523-2533 รัฐบาลไทยได้ริเริ่มโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง มีเป้าหมายมุ่งเน้นในการพัฒนาฐานการผลิตอุตสาหกรรมในประเทศไทย โดยไจก้าให้ความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ทั้งด้านเงินทุน และด้านวิชาการ ส่งผลให้เขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกกลายเป็นเขตอุตสาหกรรมการผลิตที่ใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศไทย รองจากกรุงเทพมหานครมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP : Gross National Product) ต่อคน/ปี ใน 3 จังหวัดพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด จากเดิมประมาณ 27,000 บาทในปีพ.ศ.2524 เพิ่มขึ้นเป็น 528,000 บาทในปี พ.ศ.2552

ทั้งนี้การพัฒนาในเขตมาบตาพุดและแหลมฉบัง นับว่ามีการเติบโตโดดเด่นที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งใช้ประโยชน์จากก๊าซธรรมชาติที่นั่น ได้รับการพัฒนาเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมเคมีอันดับหนึ่งของไทย ขณะที่เขตอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเครื่องจักรไฟฟ้าและรถยนต์ได้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง กลายเป็นฐานการผลิตทางอุตสาหกรรมที่สำคัญในภาคตะวันออก โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกนี้ ส่งผลให้มีการจ้างงานสูงถึง 564,000 คน

ผู้ว่าราชการจังหวัดมิเอะ เข้าเยี่ยมคารวะ รองนายกรัฐมนตรี

三重県

วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560 นายชูชุกิ ผู้ว่าราชการจังหวัดมิเอะ เดินทางเยือนประเทศไทย และเข้าเยี่ยมคารวะ ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี ในโอกาสนี้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ เช่น การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันกับประเทศไทย และการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนในอนาคต เพื่อขยายการค้าเงินธุรกิจและการลงทุนจากบริษัทเอกชนที่มีกำลังการผลิตและเทคโนโลยีในระดับสูงของจังหวัดมิเอะ

นอกจากนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมิเอะได้มอบ “ส้ม” ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อของจังหวัดมิเอะให้กับรองนายกรัฐมนตรี และกล่าวเพิ่มเติมว่า “ในจำนวนส้มที่ส่งออกของญี่ปุ่นมายังประเทศไทย ส้มของจังหวัดมิเอะมีปริมาณการส่งออกมากเป็นอันดับที่ 1 ขอความกรุณาจากท่านรองนายกรัฐมนตรี ให้การสนับสนุนในการเพิ่มจำนวนการนำเข้าส้มของจังหวัดมิเอะในประเทศไทย” รองนายกรัฐมนตรี ได้ตอบรับว่า “ส้มของญี่ปุ่นมีรสชาติอร่อยมาก และคาดหวังว่าจะเพิ่มจำนวนการนำเข้าส้มของจังหวัดมิเอะ”

ศาลเจ้าอิเสะจิงกุ

ศาลเจ้าอิเสะจิงกุ มีประวัติอันยาวนานกว่า 2,000 ปี เป็นศาลเจ้าที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมสูงสุดในระดับสูงที่สุดของประเทศญี่ปุ่น สร้างขึ้นเพื่อสักการะเทพเจ้า Amaterasu-Omikami เทพเจ้าซึ่งเชื่อกันว่าเป็น บรรพบุรุษขององค์สมเด็จพระจักรพรรดิญี่ปุ่น ตลอดทั้งปีมีผู้มาเยือนศาลเจ้าแห่งนี้มากกว่า 8 ล้านคน เนื่องจากสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่สวยงามของศาลเจ้า อีกทั้งยังมีจุดถ่ายรูปที่สวยงามของต้นซากุระและใบไม้แดงมากมาย รวมไปถึงมุมมองที่มีความหลากหลายตลอดทั้งปี นอกจากนี้บริเวณใกล้ๆ ศาลเจ้า ยังสามารถเพลิดเพลินกับการช้อปปิ้งและรับประทานอาหารอร่อยในบรรยากาศเก่าๆ ซึ่งย้อนกลับไปสมัยโบราณของญี่ปุ่น

นินจา

เมืองอิเกะในจังหวัดมิเอะ เป็นสถานที่กำเนิดนินจาสายอิเกะริว ที่มีชื่อเสียงของญี่ปุ่น ซึ่งมีบทบาทในการช่วยเหลือโทคุกะวะ อิเอะยะสุ ผู้สถาปนารัฐบาลทหารเอโดะ ภายในพิพิธภัณฑ์ Ninja Museum of Igaryu ท่านสามารถศึกษาเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับนินจา เช่น การดำเนินชีวิตประจำวันที่เต็มไปด้วยปริศนาที่ลึกลับ รวมไปถึงอาวุธของจริงของนินจา นอกจากนี้ยังสามารถชมการแสดงที่ตื่นเต้นเร้าใจ จากการแสดงวิชานินจาจากนินจาตัวจริง

เจ้าชายอากิชิโนพร้อมด้วยเจ้าหญิงคิโกะ เสด็จร่วมพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพฯ

ในระหว่างวันที่ 26 - 27 ตุลาคม ที่ผ่านมา เจ้าชายอากิชิโน แห่งญี่ปุ่น และเจ้าหญิงคิโกะ พระชายา เสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศไทย เพื่อทรงเข้าร่วมงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

วันพุธที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2560
- วันอาทิตย์ที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561
ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร

ในระหว่างวันพุธที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2560 - วันอาทิตย์ที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561 กำหนดจัดนิทรรศการพิเศษเรื่อง “วิถีแห่งศรัทธาจากศิลปทัศน์ญี่ปุ่น” ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร เพื่อเฉลิมฉลองในโอกาสครบรอบ 130 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตญี่ปุ่น-ไทย

นิทรรศการในครั้งนี้ จัดแสดงศิลปวัตถุที่ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกชาติและมรดกวัฒนธรรมสำคัญของประเทศญี่ปุ่น โดยศิลปวัตถุที่จัดแสดงส่วนใหญ่มาจากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติโตเกียว และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติคิซุ จำนวนทั้งสิ้น 106 รายการ นิทรรศการพิเศษในครั้งนี้แนะนำศิลปวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่มีความหลากหลายนับตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ สมัยโจมง (Ca. 10,000 B.C.) จนถึงยุคสมัยเอโดะ (ค.ศ. 1600 -1868) ออกเป็นหมวดหมู่ ประกอบไปด้วย “การเริ่มต้นของศิลปญี่ปุ่น” “ความรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนา” “ตระกูลขุนนางและนักรบ” “นิกายเซนกับพิธีการชงชา” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสมัยเอโดะ”

นิทรรศการในครั้งนี้จัดเน้นไปด้วยศิลปะที่น่าหลงใหลจากพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติโตเกียว และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติคิซุ เพื่อช่วยส่งเสริมให้ชาวไทยสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นมากยิ่งขึ้น รวมถึงเพิ่มพูนสัมพันธภาพของทั้งสองประเทศให้มั่นคงยิ่งขึ้น จึงขอเรียนเชิญทุกท่านเข้าชมนิทรรศการในครั้งนี้

ผู้จัดและผู้สนับสนุน

จัดโดย : กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรมไทย สำนักกิจการวัฒนธรรม แห่งประเทศญี่ปุ่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติโตเกียว พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติคิซุ และเจแปน พาวเนชั่น กรุงเทพมหานคร

สนับสนุนโดย : JAL, GLASBAU HAHN, TAKIYA Co., Ltd., YUSHISEIHIN Co., Ltd., KANEKA Corporation, Minebea Mitsumi Inc., OKAMURA CORPORATION,

ร่วมมือโดย : กระทรวงการจัดการกิจการภายในประเทศและโทรคมนาคม แห่งประเทศญี่ปุ่น

ช่วยเหลือโดย : สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย สมาคมญี่ปุ่นในประเทศไทย

Mahāvairocana Tathāgata

ยุคสมัยเฮอัน ศตวรรษที่ 12
(พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติโตเกียว)

Nuihaku (Nō costume) -design of lily and court-cow-carriage patterns on brown fabric

ยุคสมัยเอโดะ-โมะโอะยะมะะ ศตวรรษที่ 16 (พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติโตเกียว)

Plate with Wisteria Trellis Pattern

ยุคสมัยเอโดะ ศตวรรษที่ 18 (พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติคิซุ)

ข่าวสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น

News from Embassy of Japan

งานเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่น

ในวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560 สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย ได้จัดงานเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่น ประจำปี พ.ศ. 2560 ณ โรงแรม The Athenee ในวันนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ นักธุรกิจ สำคัญชาวไทย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรไทย-ญี่ปุ่น ผู้สื่อข่าว นักการ

ทูต และชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย เข้าร่วมถวายพระพรสมเด็จพระจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่น

อนึ่ง ได้มีการออกบูทของหน่วยงานรัฐบาลในแต่ละท้องถิ่นของญี่ปุ่น เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ที่น่าประทับใจ และอาหารรสเลิศของแต่ละท้องถิ่นด้วย

โครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ ประจำปี 2560 ครั้งที่ 44

โครงการเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์เริ่มต้นเมื่อปี ค.ศ. 1974 เป็นโครงการตามข้อตกลงร่วมกันระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยในปีนี้เป็นปีที่ 44 ของโครงการ เยาวชนจากประเทศญี่ปุ่นและประเทศอาเซียนกว่า 10 ประเทศอันได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้เข้าร่วมโครงการและทำกิจกรรมอันหลากหลายเพื่อเสริมสร้างมิตรภาพ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเปิดโลกทัศน์ของเยาวชนในระดับนานาชาติ

ในครั้งนี้อาสาสมัครเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์มีกำหนดนำเยาวชนจากกลุ่มประเทศอาเซียน ประเทศละ 28 คน และหัวหน้าคณะเยาวชนประเทศละ 1 คน รวมทั้งเยาวชนจากประเทศญี่ปุ่น จำนวน 40 คน รวม 330 คน ร่วมเดินทางไปกับเรือนิปปอนมารู โดยมีจุดเริ่มต้นการเดินทางจากประเทศญี่ปุ่น และแวะเยือนประเทศต่างๆ ได้แก่ ราชอาณาจักรกัมพูชา ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และ สาธารณรัฐมาเลเซีย ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน ถึง 12 ธันวาคม พ.ศ. 2560 ในระหว่างการเดินทางจะมีกิจกรรมต่างๆทั้งบนเรือ และในแต่ละประเทศที่แวะเยือน เช่น การอภิปรายหัวข้อวิชาการ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การเข้าเยี่ยมคารวะบุคคลสำคัญ การพอกับครอบครัวประเทศเจ้าภาพ และทัศนศึกษา ยังสถานที่สำคัญ เป็นต้น รวมระยะเวลาประมาณ 50 วัน

เยาวชนไทยเข้าร่วมเทศกาลภาพยนตร์เยาวชนนานาชาติเอเชีย ภายใต้โครงการ JENESYS 2017

วันที่ 20 - 29 พฤศจิกายน ที่ผ่านมา เยาวชนผู้ชนะการประกวดภาพยนตร์สั้น 9 คน เดินทางไปเข้าร่วม เทศกาลภาพยนตร์เยาวชนนานาชาติเอเชีย ณ เมืองคิตะมิ ฮอกไกโด ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งโครงการภายใต้โครงการ JENESYS 2017

เมื่อวันที่ 10 กันยายน มีการประกาศผลงานที่ชนะเลิศการประกวดในเทศกาลภาพยนตร์สั้นครั้งที่ 22 ซึ่งจัดโดยมูลนิธิหนังไทย จำนวน 3 เรื่อง ได้ถูกคัดเลือกให้เป็นตัวแทนภาพยนตร์ของประเทศไทยในเทศกาลภาพยนตร์เยาวชนนานาชาติเอเชีย ครั้งที่ 11 ณ ประเทศญี่ปุ่น

เทศกาลภาพยนตร์เยาวชนนานาชาติเอเชีย ครั้งที่ 11 จัดขึ้นในวันที่ 25 พฤศจิกายน ณ ศาลากลางเมืองคิตะมิ ฮอกไกโด คัดเลือกภาพยนตร์สั้นเวลา 3 นาที ภายใต้หัวข้อ “คุณครูประจำโรงเรียน” สร้างขึ้นจากฝีมือของเยาวชนในประเทศและเขตการปกครองภายในทวีปเอเชีย จำนวน 16 ประเทศ และผลการแข่งขันในครั้งนี้ ภาพยนตร์เรื่อง “My Teacher” โดยนายสิทธิพันธ์ จันทมถล นักเรียนโรงเรียนเลยอนุบาลวิทยา ได้รับรางวัล “Jury's Special Award”

โครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนระหว่างประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ JENESYS2017 Composite 1st “Japan-ASEAN Students Conference”

โครงการแลกเปลี่ยน JENESYS2017 Composite 1st “Japan-ASEAN Students Conference” ได้เชิญนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจากประเทศอาเซียนและประเทศญี่ปุ่น เข้าร่วมโครงการภายใต้หัวข้อ “เยาวชนจากประเทศอาเซียนและญี่ปุ่นจะหาอะไรเพื่อสร้างสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง” โดยมีการแบ่งเป็นกลุ่มทำกิจกรรม 5 กลุ่ม ภายใต้หัวข้อต่างๆ ได้แก่ ภัยธรรมชาติ การพัฒนาเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม กิจกรรมทางสังคมเพื่อชุมชน และวัฒนธรรมประเพณี โดยจัดขึ้นระหว่างวันที่ 19 กันยายน ถึง 26 กันยายน พ.ศ. 2560 ณ กรุงโตเกียว โตโฮคุ และคิซิว

นางสาวธนพร เอื้ออรชรพงศ์ ผู้เข้าร่วมโครงการจากมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ได้เล่าถึงประสบการณ์ของตนว่า “ข้าพเจ้าได้รับโอกาสเข้าร่วมโครงการนี้ ซึ่งจัดขึ้นโดยรัฐบาลญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนจากอาเซียนเพื่อจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น ไปพร้อมกับกับการ

เรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาสังคมในด้านต่างๆ

เนื่องจากข้าพเจ้าได้อยู่ในกลุ่มภายใต้หัวข้อ “กิจกรรมทางสังคมเพื่อชุมชน” กลุ่มของข้าพเจ้าได้เดินทางไปจังหวัดคุมาโมโตะ เพื่อสังเกตการณ์เกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังจากประสบแผ่นดินไหวเมื่อปีที่แล้ว เราได้มีโอกาสเยี่ยมชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่ได้รับผลกระทบ และเรียนรู้วิธีรับมือภัยธรรมชาติในเวลาฉุกเฉินของคนในชุมชน ซึ่งแม้ว่าทางผู้ประสานงานจะได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาลการจัดหาที่พักอาศัยชั่วคราว และปัจจัยในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว แต่คนในชุมชนก็ยังทำกิจกรรมอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย

สำหรับข้าพเจ้าแล้วโครงการนี้เป็นประสบการณ์ล้ำค่าในการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดการโครงการอาสาสมัครในญี่ปุ่น และทำความรู้จักเพื่อนใหม่จากนานาประเทศ”

สุภาชิตไทย-ญี่ปุ่น

สุภาชิต คือ ถ้อยคำหรือข้อความที่สืบทอดต่อกันมา ให้ความรู้จากข้อสังเกตการณ์ และประสบการณ์ ที่สั่งสมเป็นระยะเวลานาน ให้สามารถเข้าใจได้ด้วยระยะเวลานั้น มีสัมผัสที่คล้องจอง ในอีกด้านหนึ่งก็สะท้อนความเป็นจริงได้อย่างเฉียบแหลม

แต่ละประเทศทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยและญี่ปุ่น ต่างมีคำสุภาชิตต่างๆมากมาย ตลอดทั้งป็นิจขอนแนะนำสุภาชิตเพื่อให้เข้าใจมุมมองทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น

ถ้าเร่งรีบให้อ้อม

(急がば回れ อ่านว่า อิโชะเงะบะมะวะระ)

สุภาชิต “急がば回れ (ถ้าเร่งรีบให้อ้อม)” หมายความว่า เมื่อเวลาที่จะทำอะไรให้สำเร็จด้วยความเร่งรีบ ให้เลือกที่จะใช้วิธีทางที่ปลอดภัย ถึงแม้ว่าไกลและต้องอ้อม แต่ดีกว่าเลือกเส้นทางใกล้ๆ ที่มีอันตรายอยู่

สุภาชิตดังกล่าวมีความหมายเดียวกับสุภาชิตไทยที่ว่า “ช้าช้าได้พร้าสองเล่มงาม” เมื่อเวลาจะคิดทำการใด ให้ไตร่ตรองให้ดีและค่อยๆลงมือทำถึงจะสำเร็จ เมื่อเวลาเร่งรีบ อย่าเลือกใช้วิธีการที่เร็วกว่าและอันตรายกว่า บางครั้งการเดินทางอ้อมด้วยความมั่นใจว่าเป็นวิธีทางที่มีความปลอดภัย อาจจะสำเร็จลุล่วงได้รวดเร็วกว่าวิธีที่เร็วก็ได้ นอกจากนี้ ยังมีความหมายเน้นย้ำให้คนค่อยๆทำด้วยความมั่นใจ อย่าทำด้วยความเร่งรีบ หากมีความต้องการจะประสบความสำเร็จ เวลามักจะนำโชคมาให้

ยกตัวอย่างเช่น “เมื่อต้องเดินทางไปยังที่ ที่ไม่เคยเดินทางไปมาก่อน ใช้เส้นทางที่รู้จักแต่อ้อมนิดหน่อยดีกว่านะ เส้นทางใกล้แต่ไม่รู้จัก อาจจะหลงได้ ถึงแม้จะเร่งรีบแต่เราไปทางที่อ้อมดีกว่านะ”

